

Z přátelských kruhů.

Z RAVENNA, Nebr. — Ctěná redakce! Prosim za uveřejnění tohoto dopisu. Kdyby vám však někteří členové ZCBJ. měli snad vyčítat, že pracujete proti Jednotě, tedy to hodte do koše. Vím sice, že toto patří spíše do "Věstníku ZCBJ.", dále vím též, že nyníjší pořadatel "Věstníku" br. F. J. Kuták jest nestraným a spravedlivým ku všem dopisovatelům, než nemohu přece zapomenouti na diktátorství předchozího br. pořadatele — kdy tak mnohým nám, tak zvaným povstalcům, nakázáno bylo jen platit a držet hubu, když jsme psali proti uvalením dalším břemen na členy Jednoty a sice postavením útulny a sirotčince. Jak vidět, ta železná kráva stále vzdychá a možná, že přístří sjezd postará se o ni, aby nezhybnula při Jednotě, kdy ona pomaloučkou sice, ale jistě bude žvýkat na kapsách členů Jednoty. Stane-li se tak, tu doufám, že hned také zvolí nějaké opatrovníky té krávy a to hned pro věčné časy. Myslím totiž, když kráva ta bude mít zajištěné živobytíčko, aby měli plný žlábek také ti její opatrovníci. Doufám dále, že název "útulna" bude pozmeněn v "chudobinec", což bude správnější, neb člen, kterýž bude mít peníze neb jiný majetek, najde si útulek všude mezi svými přáteli neb známými, a ten, kdo byl nedbalcem a zapomněl šetřit v mládí a tak zůstal chudým, at tedy jde do chudobince — at už okresního aneb bratrského. Pokud se týká sirotčince, at se jen horlivě pro něj trochu pozastaví, rozhlédnou se kol sebe a poněkud se zamyslí. Což nepozorují, že ty časy už minulý, kdy v každé rodině přistěhovalec bylo šest i více dětí. Nepozorují, že mladá generace se přilíhá brzy amerikanisuje — že přichází do módy míti co nejméně dětí ve své rodině? Nevidí ani to, že i mnohé české časopisy přinášejí časté zprávy ve směru tom — vyechovati co nejméně dětí rodině? Jen slepec nemůže vidět ve svém okolí, že desítkami rodin ustupují reálným dvoutří- nebo čtyřlétým. Jest tudíž již dnes zřetelně vyvídnoucí a jsem přesvědčen, že mnohá bezdětná rodina ráda by se postarala buď dočasně aneb pro vždy o nějakého toho sirotka. Dnes jsou poměry docela jiné než byly před dvaceti i více lety, kdy každý těžce zápasil sám o skývu chleba. Jest tedy na čase, aby ten bráček o sirotčince již přestál. Mám sám čtenou rodinu a vímám si všeho, co se zde i dále ve světě děje, a snad více a lépe, než kdokoli jiný, a proto vím, o čem tu to píši. Jest chvalitěbné, že členové Z. Č. B. J. bývají živý zájem na jednání předjednovém, podávají nové a opravují staré články stanov. Taková výměna náhledů vždy jest zdravá a může být malým vodítkem novozvolených vyslanců, neb takto seznají smýšlení svých spolučlenů. Souhlasím namnohu s náhledy bratrů — jako J. J. Dořáka, M. Podoláka, A. V. Kouby a m. j., zvláště ale návrhy br. V. Chládky jsou dobré — ale s útulnou nikdy se nespímám. A kdyby br. V. Chládek bydlel ome mne pouze šest mil, jako jsme kdysi poblísku sebe bydlili v západní Nebrase, dojel bych si za ním a pak bychom se pořádně chytli za pačesy. Takhle bych si ale velice přál, kdyby v každé české vsadě bydlel alespoň jeden člen osudu V. Chládky, pak by život národní i společenský byl o čtvrt století ku předu. Volám tudíž také: Pryč s nákladními sjezdy! — Volme pouze jednoho delegátka za každý stát, kde není přes tisíc členů, a za každý další tisíc členů jednoho dalšího vyslanca. Vmyslím-li se do nyníjších sjezdů, je mi to až směšné. Tak si jen představme: Vyslanec se sjede, jsou ustanoveny různé výbory, na příklad ze 20 členů, tyto výbory musí vše vypracovat a hlavní obstarat a když jsou s nejvyšší prací hotovi, pak se to dá odhlasovat všem účastníkům. A toto několikrát křivnutí hlavou neb zvednutí rukou, či napsání listku přede safraportýru dráha. Hlavní věc jest, vybrati vždy ty nejvhodnější vyslanec ku zpracování nových a opravování starých

článků stanov i jiné práce, a hlasování o tom přenechat pak všem členům v jich fádových schůzkách a prostřednictvím "Bratrského Věstníku." Dále k odbyvání sjezdů at už s málo neb všemi vyslanci nejpříhodnější doba, tuším, je v měsíci říjnu. Rovněž myslím, že Hlavní Úřadovna se svým sídlem patří po právu Omaze, ana tato je nejbližší středem působnosti všech fádů a celé Jednoty. Úředníci, at odkudkoliv zvoleni, bydliti by tam, kde sídlo Hlavní Úřadovny se nalézá. Další oprava, aby člen po 25letém členství byl oprávněn k jisté částce peněz ze své pojistky každoročně ku přilepění si ve svém stáří. Dobrý návrh jest též, aby pojistka vyplácena byla jen částečně předčasně zemřelým členům do tří neb pěti roků. Dále určité udání každé nemoci před smrtí členu. Též přísné vymáhání udání pravého stáří nového členu, jenž chce býti přijat do Jednoty. Pokud se týká přijímání starců za čestné členy, nu, když takový děda v místě, kde fád už dávno existuje a on v něm už mohl být, přeje si na chvíli před smrtí za několik čtvrtáků státi se členem a tu spolkojvnu slávu mít při pohřbu, dopřejme mu jí. Že by ale přetáhl do spolku též své syny, to stane se jen v málo případech, jež to ti jsou již aneb stanou se členy Jednot amerických. Slova svrchu míněná platí pouze pro místa, kde již dlouho nějaký fád existuje. — Také před časem kdosi navrhol, aby vstupující člen do řadu byl nucen podepsati jakýsi morový na své tělo, totiž že nikdo jiný, ani rodina ani přítel nemají práva na jeho mrtvolu, tak aby jedině fád mohl vykonati nad mrtvolou své ceremonie. Božíku, jakou starost mají někteří ti bratři o svého spolčelna, by snad jeho tělo se nedostalo po smrti do nějakého toho pekelce, ať mu mnohdy za živa zatápní tak, že se může samou bratrskou láskou a vedrem zalknout. Také se mně zdá, že některý bratr považuje Z. Č. B. J. za dojnou krávu a chtěl by to zaříditi tak, aby každý dobrý Čech, když ho napadne, mohl tu krávu podojiti. Tak kdysi kterýsi klamavec řádlí zle v fáděch v podobě letáku, aby se tonem Husovi postavila jakási chalupa — tam v Chicagu — žili Husův dům. Nač a pro koho, nikdo se nedozvěděl, snad pro navrhovatele samého. — Tam v Omaze zase chtěli stavět jakási špitál. Nu, tomu se pranic nedivím, neb tam často někdo trpí rozpáleným mozem a je třeba přidkávati mu ledové obklady a proto by byl špitál úplné na místě. Tuhle zase jeden navrhuje jakousi stárou nadači. Nu, tu ten špitál zase by byl k potřebě. — Těch všelijakých národních i nenárodních nadačí tu sice bylo už několik, ale table nadače žilí fond byla by pro Matiči Skolskou v Čechách. Celkem dobrá to myšlénka a byl bych pro ni tělem i duší, ale jen s tou podmínkou, že dříve dáme zde na vzdělání našich vlastních dětí, aby se nám nepopajrjšily, dolar a teprve pak na děti našich bratrů za mořem čtvrták. Ale takhle pro naše děti neděláme tu nic, pranic, takže o národním vědění a citění nebudou mít brzy ani ponětí. Ale v novinách se cheeme blýskat zasíláním příspěvků za moře, aby národ na nás patřil, jak jsme probudili a veliči velmi. Milí členšři, musíte mi prominout, že tak nevšlídne píši. Býval jsem též velkým snikem a až do krajnosti Hej Slovanem, a Němei na potkání bych se byl pral a pro vše českou třeba do vody skočil, ovšem — kdyby nebyla přilhá hluboká — ale ze všeho toho jsem už hezky vystřizlivel. Časem si myslím, že by snad bylo lépe mezi samými Němci neb jiným pronárodem, kde uřivá se jen jedné řeči. Čechové, ať mají jen jednu řeč mateřskou, mluví často mnohými jazyky ve smýšlení a tak se dva nemohou spolu domluvit, a žeboř povstávají mrzutosti a zá vřle a také pak to bratrství die toho vypadá. Naškodilo by trochu méně toho boucharonství na venek a více skutečné a obětavé práce sami vůči sobě dříve, abychem v dalších 25 letech nebyli tu jen die jmača. Přilhá jalové tvlastnosti, když namnoze ve svém věkolí děti, dychtli po české škole a českém vědění ubijeme jen proto, že otecovi

jejich nejsou tvrdošíjnji zarputilci ve smýšlení náboženském. Doudsou tanou mi na myslí verše p. Jana Nolla z Niobrary, Neb., před časem v tomto listu uveřejněné, jež tuto zase předkládám jako ukázkou toho českého bratrství:

Běda tobě, kdo chceš děti učiti, očekávej, že tě budou mučiti, a krajanství a vlastenectví kupiti, proto také přestanou ti rušiti.

Budou na te a pohrdáním plivati, na tvou snahu s posměchem se diviti, v jejich očích nejsi krajan hodný, že jsi dítěti učiti jazyk rodný.

Ó, Filipi, knáze přenešťastný, co's to vyvedl za čin hrůzostrašný, ničím nesmažeš vie svoji vinu, že jsi dítěti vtukal mateřštinu!

Nebyla by směšnou ta nadače, když své děti takto ubijeme! Ant. Jelínek.

Z RAYMOND, Minn., 26. února 1912. — Ctěná redakce! Musím též podat ctěným čtenářům něco z našeho okolí. Po minulá léta jsme tu měli úrodu dosti dobrou, ač jsme tu měli sucho jako všude jinde, ale když bylo už dosti nanejvýše třeba, dostali jsme vždy vláhu, která nám byla vítána. Tak nevím, co nám letošní rok nadělí. Inu, budeme se těšiti. Zimu jsme tu měli dost tuhou, ale užlo to, neboť to spravila dobrá kamna, u kterých jsem skorem celou zimu proseděl a dělal jsem věru dobrého topiče. Co to píši, snih v polích už je pryč a jen na dvorech, kde jsou pěkňá lesní závěťři, nahromadilo se ho as na pět stop, tak že to vezme delší čas, než roztaje. Za to cesty máme dost bídné, neb po celou zimu se tu jezdilo na saních a cesta častěji případným sněhem stála se zvyšovala, tak že se teď po tom náleži nemůže s vozem jezdit a musí se jiti hezky okolo, což je cesta dosti hrubá a klůž musí býti stále dobře okován. Pokud se týče pozemků, jsou tyto už v dosti dobré ceně, ježto sem jezdí lidé z lowy a až z Illinoisu a platí tu od \$50 do \$80 za akr, dle toho, jaká jest vřstavnost a vzdálenost od města. Daří se tu jak korna tak i drobné obilí a zejména zelenina. Tak na příklad moje manželka a děti vypěstovaly 125 bušů cibule na malém kousku a cibule se prodávala po \$1.00 buš. Dále vypěstovaly 40 bušů řepy švédské (rutabaga), za kterou se dostávalo 50c za buš. A což teprve mrkve, zelí, rajčat, fazol a j. tak že loho byl plný sklep. Jen bramborů bylo méně, ale pro potřebu a k sázení bude jich dosti. Kornu na semeno moje manželka vybrala 30 bušů, což dělá každý rok, kornu po jaru prodám a manželce případnou peníze. Letos už mi nabízejí \$5.00 za buš. Tak až jí prodám, budu chtít od mojí staré dobré komišan. Všechno obilí se tu prodává za dobrou cenu: Pšenice buš za 96c, oves za 44c, korna za 49c, ječmen za 98c až \$1.02, len za \$1.88 až \$2.15. — Než prasata jdou spíše dolů místo co by měla jít nahoru. — Dne 15. t. m. byl jsem zpraven pomocí telefonického drátu mojí sestrou p. Voj. Maškovou ze St. Paul, Minn., že její milovaný manžel a otec 3 dětí zemřel a abychem přijeli na pohřeb. Byl jsem touto nevtanou zprávou zdřen a teprve po chvíli jsme se ujednali, že já a manželka pojedeme do St. Paul. Nejstarší syn nás dovezl do Willmar, za čtyři hodiny jsme byli v Minneapolis, kdež jsme vsedli do pouliční káry, kteráž nás zavezla až do ulice Ontario, kde zůstává můj bratr. Za chvíli přišel bratr z práce a jel s námi zase po káře do St. Paul. Bylo to nanejvýš bolestné shledání se se sestrou a 3 její děti má s srdce mé krvácelo, když jsem spatřil drahého švakra svého mrtvého v rakvi. Byli jsme celou noc vzhůru, neb tam stále lidé přicházeli. Až od půlnoci zůstali tam jako čestná stráž p. Tomáš Kučera a jeho zeť, výbor to od ryšského spolku. Probdělí tam až do rána a já a doudoušek, otec zemřelého, bděli jsme s nimi. V sobotu, dne 17. t. m., odhřván byl pohřeb zesnulého. V čele průvodu brala se velká kapela, za ní kráčeli rytíři v uniformách, za nimi hasičský sbor, načel usledovala dlouhá řada kočárů. Právě ten za dojevných zvuků smutečnických pochodů bral se s domu smutku do kostela sv. Stanislava, jsa chráněn městskou policií, která jela na koních, před velikým ne-

bezpečím, hrozícím od železničních vlaků, pouličních kar a automobilů. Tam, kde bylo třeba, muselo všechno zůstat stát, až průvod vešel do kostela. Zde měl vlp. Rynda zpívanou mši sv., po kteréž vykonal pohřební obrady a pak měl dojemnou řeč, při níž se každému přítomnému oko zarosilo. — Po skončení pohřebních obradů se řadil se opět průvod a za smutečných zvuků hudby ubíral se na hřbitov Calvary, kde tělesné pozůstatky drahého zesnulého uloženy byly k věčnému odpočinku v krytbě, a teprve na jaře vloženy budou do lůna matky země. Zesnulý byl členem spolku Rytířů sv. Jiří, dále náležel k hasičskému sborní stanici č. 10 a konečně ke spolku A. O. U. W. Byl pojistěn celkem na \$4,500 a mimo to pozůstalá jeho manželka bude brát \$40 měsíčně pense od hasičského sboru, které si právem zasloužil, neb po dlouhou řadu let konal své povinnosti svědomitě a vždy byl na svém místě. Byl to muž spofádavný, povahy ryzí a proto také byl všude etěn a vážen. Pozůstali necht příjmon od nás všech vřelou soustrast! — Pak jsme navštívili bratřinky p. Johna Maška a jeho rodinu, p. Jos. Maška a p. Jos. Samece a všude jsme byli srdečně uvítáni. Byl jsem pozván ještě na mnoho jiných míst, ale čas mi nedovoloval všechny přátele navštívit — musel jsem se se všemi rozloučiti, načež v neděli ráno po dobrých snidání u mého bratra F. Štrafeldy a jeho hodné choti odjeli jsme do Minneapolis k mému bratru Johnovi, u něhož jsme ztrávili neděli. Dostavili se k němu též tři jeho zeťové s manželkami a dále ještě sestra zesnulého, p. M. Vondrová, moje sestřenic, a konečně p. Jos. Mašek, otec zesnulého a můj strýček, stařeček to 72letý, který drahou svou družku ztratil před několika léty uhořéním, a tak zůstal sám, opuštěn. — Bylo mi ho srdečně líto, když mi a pláčem pravil, že by sám převzal místo svého milovaného syna, který byl teprve 38 roků star a již musel tento svět opustit, kdežto on, stařeček, tu zůstal. Nu, dědolušku, každý z nás se musí osudu podrobiti. V pondělí ráno ubírali jsme se v průvodu bratra Johna k nádraží, ježto jsme ale měli ještě dost času, zavedl náš bratr do továrny na koňské postroje, kde je zaměstnan. Otvíral jsem oči, co vše se tam dělá. Na vše jsem stroje, jen smákně péro a už je vše v pohybu. Před lety se dělávalo vše ručně a teď parou a elektrinou. — Kde dříve pracovalo 20 lidí, teď tam dělá 5 neb 6, čimž jest dělnictvo velice zkráceno. Po prohlídce odebrali jsme se na nádraží a ježto jsme měli ještě 10 minut času, zašli jsme si s bratrem na jednu, ale místo jedné byly dvě. Pak jsme vsedli do vlaku, který už byl k odjezdu připraven a hýbeme se k domovu. Tak "good-bye", Johne, a na sv. Džulaje Tebe i Tvou manželku k nám očekávám a to zcela jistě. Z Willmar jsme měli cestu zlou, neb syn pro nás přijel s kočárkem, ježto sanice už byla pryč. Museli jsme přes závěj a tu se buggy s námi — šťastně či nešťastně — převrhly a už jsme byli v závěj, rozporcky praskly a koně by nám byli málem utekli. — Stěšiti ještě, že se nám nehoda ta přihodila poblíž farmy, kde jsme se rozporcky vypůjčili, prázdny kočárek přetlačili a teprve pak šťastně se domů dostali. Teď se budeme připravovat do pole a tu se musí dáti všechny stroje do pořádku. A bude-li počasí takové, jak se teď ukazuje, tak po sv. Josefa pojedeme do pole, ale toho sv. Josefa musíme napřed dobře zavlažit, aby na nás nezapomenul, ať my budeme všáhu potřebovat. K tomu nám, sv. Josefe, dopomoci a my na tebe také nezapomeneme. Však je náš Josefo v sousedství dost, jak věra byla vidět u p. Jos. Šimaha: bylť nás tam 29 a při dohřech zákešné prasklo 6 soudků Hamava moku. S pozdravem ct. redakci, všem milým čtenářům a svým známým, znárodnám se

Jos. Štrafelda.

REG. U. S. PAT. OFF.

Léky, které se osvědčují!

Chťte bohatými svými zkušenostmi přispěti ku pomoci svým trpícím spolubližním, připravila jsem z léčivých bylin a koření několik léků, o jejichž znanenité účinnosti došlo mne množstvím dosvědčení, z nichž zde uvádím tato:

So. Omaha, Neb.

Pani Fr. Otoupalik, David City, Nebr. Ctěná pani! Uzavřenu naleznete poukázku na obnos jeden dollar (\$1.00) začež mně pošlete zase ono the pro moji chorobu, neb se mně po něm udělalo lépe a myslím, že mne uzdraví.

Váš přítel Josef Kramoliseh. Bristol, Wis.

Ctěná pani Otoupaliková! Předně Vám děkuji za Vaše masti, které mně dělají dobře a ty boule nejsou již tak tvrdé, ani tak nebolí. Tak myslím, že to tím mazáním zaženu. Mockerat Vám děkuji za Vaši ochotu a službu mně prokazanou, Vám neznámé ženě, a kdybych mohla se Vám někdy odměnit, s radostí tak učiním.

Zdravím Vás srdečně Anna Babor. Brainard, Nebr.

Ctěná pani Otoupaliková! Především přijímte nejsrdečnější dík za Vaši milou radu a za Vaše léky, neboť myslím, že jsou velice dobré. Matince jest již o hodně lépe, aspoň může rukou jít pohybovat. Po přiložení obkladu čtyřikrát se jí odělala na otoku veliká nálvka (puchýř), a otok se jí hodně zmenšil. Také trochu dostala chuť k jídlu, tak snad se brzo uzdraví. Jen že jest moc slabá. Chtěla jsem Vám sdělit děnek. Ještě jednou srdečně díky a pozdrav. Anna M. Štěpina.

Vyřábím následující léky:
Plicní thé, cena 50c a \$1.00.
Dandelion plicní prášek, cena 50c a \$1.00.
Léčivý prášek — čistitel krve, cena 25c a 50c.
Thé pro čistění krve, cena 25c, 50c a \$1.00.
Ořechová Hořká, cena \$1.00.
Mast pro nervy.
Bylinné thé.
Nový lék proti revmatismu.

K objednávkám přiložte money-order neb draft. Vaše službovolná FRANTIŠKA OTOUPALÍK, DAVID CITY, NEBRASKA.

Nechod'te — Nepište
Telefonujte

Linie telefonu Bell dosáhnou téměř všech míst a telefonovati do velké vzdálenosti nestojí snad tolik, jak se domníváte. Požádejte "Long Distance" o ceny.

Nebraska Telephone Co.

MACH & MACH.
ZUBNÍ LÉKARI.

3. poschodí, Paxton Bldg., roh 10. a Farnam ulice
Tel. Douglas 1095. Ind. Phone A-1065.
OMAHA, NEB.

Nejlépe zahřené zubní lékařská úřadovna ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce první třídy. Ceny mírné.

České mlýny, ve Wilber, Nebr.

Vyrábí telé nejlepší pšeničné a pravé žitné mouky, jakož i české trpěčky.

Mouka naše jest k dostání u všech českých groceristů v Omaze a South Omaze.

Zda-liž jedenkrát zkouste mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší v trhu, pečivo bude se na vás je smát.

Těž máme sklady v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. 4613

ZVONÍČEK & AKSAMIT, maj.

Jediný spořitelni ústav v Omaze,
který má zvláštní oddělení české a v feditelstvu jsou též české nastoupeni.

Přijímá vklady odkukoli, od členů i nečlenů, od \$1.00 do \$5,000. Pod státním dozorem. Vklady zaručeny jsou prvím markyčem na zastavený pozemkový majetek. Dividendy 6 procent. Osmanět roků v obcho.č.

Bližší podrobnosti Vám chotně vyvověti Adolf A. Temopír anebo Chas. F. Kunel, jeden z feditelů

Spoiřetelný
BANKERS SAVINGS & LOAN ASS'N.

Adolf A. Temopír, A. D. Touzalin, feditel českého oddělení. sekretář

Úřadovna čis. 101, roh 16. a Dodge, ulice, Omaha, Nebraska.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno s nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblibené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

Metz Bros. Brewing Co.

Telefon Douglas 119

Vaři a lahvuji vybrané jen pivo.

Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.